

La fragilitat melancòlica i vital d'Enric López

El primer àlbum en solitari del compositor es publicarà en vinil el pròxim 15 de març

Enric Lopez | Arxiu

Després de formar part de la banda **Cuñados Violentos** o **Pink Poni** com a bateria i d'haver participat com a percussionista i compositor en diferents projectes, **Enric López** va publicar el primer treball en solitari a finals de 2020, anomenat *Fràgil* (El Mundo de Tulsa, 2020). L'àlbum - produït per Raul Juan, enregistrat a Bucbonera Studios i masteritzat per Víctor García a Ultramarinos- veu avui la llum en la seva versió física, en vinil, i aprofitem per parlar-ne amb l'autor.

Les 10 cançons que conformen el debut d'**Enric López** vehiculen un missatge d'introspecció que enalteix instants de senzilla humanitat. Un viatge, en paraules de **López**, "melancòlic, però alhora positiu i vital." Les lletres, que estan inspirades en diversos passatges de quotidianitat, narren una sèrie de vivències on la fragilitat apareix per ser reivindicada. En aquest sentit, el músic afirma que la pandèmia ha ajudat inconscientment que aquests temes afloressin amb més facilitat, però la situació no n'ha estat l'única causant: "Ha coincidit en el temps i l'espai", confessa el músic, "però ja formava part de la meua manera d'entendre la vida".

El mateix procés de construir el disc va ser tot un desafiament per a l'artista: "Ha estat un repte personal, una juguesca amb mi mateix, un atrevir-me". Tot i això, el fet d'haver participat com a percussionista i compositor en diversos projectes anteriors, l'ha ajudat a saber com li agrada sonar, "a saber què vull", comenta.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=iXlq-kvObsg>

Una vegada acabat, però, van sorgir encara nous dubtes enmig del context pandèmic, de si esperar a publicar-lo el 2021, o no. Malgrat tot, va decidir treure'n la versió digital a finals del 2020: "amb un any amb tantes notícies negatives, va ser bonic poder tancar-lo amb aquest regal als meus i a mi mateix, sense fer gaire cas a si era millor esperar per conveniència del mercat", explica. Per a **López**, de fet, la música ara té més sentit potser que mai, per la seva potència "per nodrir-nos emocionalment, per reivindicar, per fer nos gaudir". I per això mateix, segons el seu parer, "ha estat, i serà sempre, una eina imprescindible per avançar com a societat".